

De Gouden Zonnebloem

Blijspel in drie bedrijven

voor zes dames

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GOUDEN ZONNEBLOEM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

RITA - 65 jaar, weduwe en eigenaresse van Pension ERICA.

CHRISTINE BARVOETS - 70 JAAR, een oude actrice.

MARIA de JONG - 60 jaar, een weduwe.

SASKIA KAMP - 55 jaar.

INGE de BOER - 45 jaar, op de vlucht voor??

MARION van ASSELT - 40 jaar, single.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in een eenvoudig, wat ouderwetse, recreatieruimte van een familie pension. Linkerwand een deur naar de diverse logeerkamers en een sleutelbord met vier sleutels. Rechterwand een buitendeur, een raam en een kapstok. In de achterwand een deur of gordijn naar Privé. Verder een grote eetkamertafel met twee bijpassende stoelen. Twee kleine tafeltjes met allebei twee stoelen. Een zithoekje met enkele eenvoudige fauteuils, tafeltje met wat lectuur. Aan de inrichting is te zien dat men niet met de tijd is mee gegaan. Alles verkeert in staat van achterstallig onderhoud. Als het doek opgaat staat er op de eetkamertafel een feestelijk ontbijt. Op tafel staat een grote bos bloemen met een kaartje. Er is verder wat versiering aangebracht.

OVER DE AUTEUR: Gerrit J Voskes werd geboren op 24 februari 1937 in Nijverdal en woont al meer dan 45 jaar in Almelo. Voordat hij in 1994 met de VUT ging, was hij vanaf 1974 werkzaam als werkleider in de Sociale Werkvoorziening. In 1981 werd hij door een amateur toneelvereniging gevraagd voor een klein gastrolletje. Voor die tijd had hij totaal geen affiniteit met amateurtoneel in welke vorm dan ook. Maar vanaf dat moment werd hij aangestoken door het toneelvirus en stond, nadien, ieder jaar op de planken. In 1995, toen de vereniging wat ging vergrijzen en geen geschikt stuk kon vinden kwam het idee bij hem op om zelf wat te gaan schrijven. Toen het eerste bedrijf, van Greta's zoete wraak, klaar was liet hij het lezen aan Mevrouw Hemmink-Kamp, ook een toneelschrijfster. Die adviseerde hem om er mee verder te gaan en het uit te laten geven bij Toneeluitgeverij Vink in Alkmaar. Omdat toneelschrijven en spelen niet te combineren was ging hij in 1997 een toneelgroep regisseren, waar een jaar later nog een vereniging bij kwam. Intussen zijn er veertien avondvullende kluchten/blijspelen en drie openluchtspelen van zijn hand bij Toneeluitgeverij Vink verschenen. Momenteel regisseert hij nog 1 toneelvereniging en wil in elk geval ieder jaar 1 stuk aan zijn uitgever aanbieden.

**Dit stuk draag ik op aan mijn kleindochter Babet Hemme.
Geboren 18 augustus 2004 te Enschede.**

EERSTE BEDRIJF

Een storm en regenachtige zaterdagmorgen in de herfst.

RITA: *(blaast de laatste ballon op en hangt die ergens neer)* Zo hier nog een ballonnetje en dan stop ik er mee. *(goedkeurend)* Ik weet niet wat anderen er van zou vinden, ik ben best tevreden. *(op haar horloge kijkend)* Oh, bijna half tien. Ik heb al helemaal geen tijd meer om die stoel te versieren. Volgens mij vond zij dat vorig jaar net zo leuk. *(kijkt nog even goedkeurend, schikt de bloemen nog wat in de vaas en ziet het kaartje)* Verdorie dat zou ik bijna vergeten. *(zoekt zenuwachtig naar een pen en schrijft als laatste)* ..... jou vriendin Rita. *(snuift)* Ik ruik de koffie. *(snuift nogmaals)* Dat is geen koffie. *(wanhopig)* O hemel, nee hè! De croissantjes. Die zijn natuurlijk helemaal verbrand. *(snel achter af. Even later Christine links op)*

CHRISTINE: *(blijft even in de deuropening staan en snuift)* Als ik niet zeker wist dat het verbrande croissantjes waren, zou ik zweren dat de keuken in de fik stond. Gelukkig, dan blijft mij dat in elk geval bespaard. Ik had liever een zacht gekookt eitje. *(bij de tafel)* Moet je nou toch eens zien. Wat heeft die schat zich weer uitgesloofd. En dat allemaal voor mij. Die bos bloemen word ook maar ieder jaar groter. *(leest)* Hartelijk gefeliciteerd met je 70ste verjaardag. Veel liefs van jou vriendin Rita. Wat lief. Alleen aan dat getal 70 had zij mij niet hoeven te herinneren. Ze heeft in elk geval niet mijn stoel versierd zoals vorig jaar. *(gaat zitten)* Dan zou ik mij ook nog verplicht voelen om de hele dag te blijven zitten. *(Rita, met koffiepote, achter op. Blijft staan en zingt)*

RITA: Lang zal ze leven. Lang zal ze leven. Lang zal ze leven in de gloria. In de Glori.....

CHRISTINE: *(lacht)* Hou op zeg. Spaar je stem maar tot vanavond.

RITA: *(de koffie neerzettend)* Christine meid, van harte gefeliciteerd met jou verjaardag. *(feliciteert haar hartelijk)*

CHRISTINE: Dank je wel Rita. En nog speciaal voor de bloemen. Het is net of het boeket ieder jaar groter word. Prachtig.

RITA: *(gejaagd)* Ik moet snel koffie inschenken. Anders gaat het weer mis.

CHRISTINE: Wat heb jij opeens. Wat kan er mis gaan?

RITA: De croissantjes.

CHRISTINE: *(voorzichtig)* Heb jij er dan nog meer??

RITA: Ja, ik had voor alle zekerheid nog wat extra gekocht. *(snel achter af)*

CHRISTINE: Die schat. Ze bedoelt het zo goed. Maar ze vergeet iedere keer weer dat ik helemaal niet van croissantjes houd. (*drinkt vast haar koffie*)

RITA: (*met een mandje met enkele croissants op*) Ik weet dat jij 's morgens niet van een zacht gekookt eitje houd, dus heb ik warme croissantjes voor bij het ontbijt.

CHRISTINE: (*glimlacht*) Lekker, dank je wel.

RITA: (*schenkt koffie in*) Dat wist ik toch.

CHRISTINE: Ga nu maar zitten. Dan kunnen we samen ontbijten.

RITA: (*als ze is gaan zitten*) En, alles naar wens?

CHRISTINE: Natuurlijk is alles naar wens. Ik zou niet durven te zeggen als het niet zo was. (*ondeugend lachend*) Alleen mis ik nog iets.

RITA: (*schrikt*) Nee toch. Ben ik iets vergeten?

CHRISTINE: Ja, de champagne. Ik dacht dat, nu ik zeventig ben geworden, wel een champagne ontbijt van jou zou krijgen.

RITA: (*gaat haastig opstaan*) Meen jij dat nou? (*voorzichtig*) Ik heb nog een fles staan maar die had ik eigenlijk willen bewaren voor vanavond.

CHRISTINE: Rita toch.. Natuurlijk meen ik dat niet. Ik maakte maar een geintje.

RITA: (*als ze weer is gaan zitten*) Toch wel weer gezellig hè?

CHRISTINE: Ja. Weet je Rita dat we vandaag voor de tiende keer mijn verjaardag bij jou vieren?

RITA: Zeker. Daarom had ik ook gedacht om er vandaag iets bijzonders van te maken..

CHRISTINE: O ja? Ben jij van plan, dronken te worden vanavond?

RITA: Ben je gek. Ik kan toch helemaal niet tegen drank. (*geheimzinnig*) En dat zou voor vanavond ook niet erg verstandig zijn.

CHRISTINE: Waarom niet? Een keer per jaar, op mijn verjaardag, dronken zijn is toch niet zo erg. We zijn toch maar met z'n beiden. Niemand zal er zich aan storen.

RITA: Maar of dat nu speciaal vandaag moet zijn.

CHRISTINE: Het zou anders wel een prachtige reden zijn. Ik heb er nu een nulletje bij gekregen.

RITA: (*schouder ophalend*) Nou en? We worden toch allemaal ouder. (*lacht geheimzinnig*) Christine, ik heb voor vanavond een verrassing voor jou.

CHRISTINE: Nee toch? En wat moet dat dan wel niet zijn?

RITA: Dat zeg ik nog niet. Anders is het geen verrassing meer.

CHRISTINE: Nou goed dan. Ik beloof je dat ik me vandaag zal gedragen.

RITA: Zo ken ik je weer. Nog koffie?

CHRISTINE: Graag. (*als Rita wil afruimen*) Rita, ga nog eens even zitten. Jij zei dat je een verassing voor mij had? Dat is dan wederzijds. Ik heb voor jou ook een verassing. (*plechtig*) Lieve Rita. Jij slaagt er ieder jaar weer in om van de verjaardag, van deze oude actrice, iets bijzonders te maken. Ik ben heel erg dankbaar dat er in Nederland nog een fan is die mij altijd trouw is gebleven en me nooit is vergeten. (*gaat opstaan, pakt haar tas en haalt er een doosje uit*) Als dank voor onze jarenlange vriendschap heb ik ook iets bijzonders voor jou. Asjeblieft. (*geeft haar het doosje*)

RITA: (*doet het doosje open en haalt er een grote broche uit*) Maar, dat is... dat is... de Gouden Zonnebloem.

CHRISTINE: Dat is inderdaad de Gouden Zonnebloem.

RITA: Maar dat kan toch niet. Die kan ik toch niet aan nemen?

CHRISTINE: Zeker wel, want ik geef hem jou.

RITA: En jij... Christine, jij was er altijd zo trots. Die kreeg jij alleen bij...

CHRISTINE: (*valt in*) De Gouden Zonnebloem krijg je alleen bij heel hoge uitzondering.

RITA: Daarom kan ik dit niet aan nemen. Dit is zo iets persoonlijks.

CHRISTINE: Juist omdat het zo persoonlijk is. Ik heb hem dertig jaar in mijn bezit gehad. En dat is lang genoeg. Daarom krijg jij de Gouden Zonnebloem bij hoge uitzondering. Ik hecht er geen enkele waarde meer aan.

RITA: (*kust haar hartelijk*) O Christine. Ik ben er zo ontzettend blij mee. Dank je wel. Ik zal er heel erg zuinig op zijn. (*trots*) Dank je wel Christine.

CHRISTINE: (*als beiden weer zitten*) Ik heb hem ooit gekregen bij mijn twintigjarig toneeljubileum. Ik speelde toen Melanie Thot in Avondrood van John Grisham.

RITA: Dat kan ik me nog wel herinneren. Dat werd toen nog door de televisie uitgezonden.

CHRISTINE: Ik vergeet het nooit. Alle kranten hadden lovende recensies. Een grote gala voorstelling in Carré. Met als eregast de Koningin. Mensenkinderen wat was ik trots. Maar het succes heeft maar een jaar mogen duren. Toen stierf Johan. Onze tournee door het land werd stop gezet. En nog geen maand later werd Toneelgroep Het Plankier opgeheven. Opeens had niemand meer een rol voor mij. En het publiek was me binnen het jaar vergeten.

RITA: (*voorzichtig*) Nou ja vergeten. Je hebt toch nog... . .

CHRISTINE: Jij bedoelt die televisie commercials? Wat een afgang. Reclame maken voor een afwasmiddel. Als ik er aan denk komt het schuim in mijn bek. En dan dat tv spotje. IJsmuts, Diepvriesmaaltijden

voor ouderen. Ik schaamde me rot. Ik durfde me haast niet meer op straat te vertonen

RITA: Ja dat ook. Maar ik bedoelde meer die gastrol in die soap.

CHRISTINE: (*smalend*) Een gastrol, net wat je zegt. Precies twee afleveringen heeft dat geduurd. Ik moest een oude seniele buurvrouw spelen die, aan het eind van de tweede aflevering, dood in de keuken ligt.

RITA: (*glimlachend*) Maar je lag er wel prachtig bij.

CHRISTINE: Ik had geen keus. Er moest brood op de plank komen. Gelukkig dat ik later Guus heb ontmoet.

RITA: Hij was jou prins op het witte paard, zoals jij altijd zei.

CHRISTINE: (*dromend*) Ja, Guus van Dongen, mijn grote liefde. Aan hem heb ik te danken dat ik nu een onbezorgde ouwe dag heb. (*zucht*) Maar ik zit er wel in mijn eentje in dat appartementje in Den Haag.

RITA: Maar ik zit hier toch ook alleen.

CHRISTINE: Jawel maar jij krijgt nog wel eens gasten.

RITA: Ja, zo nu en dan in de zomermaanden. Als de anderen pensions vol zitten. Maar wie brengt, om deze tijd van het jaar, zijn vakantie nog door in deze godverlaten uithoek?

CHRISTINE: Ik.

RITA: Maar dat van jou noem ik geen vakantie. Dat weet je zelf ook wel. Het is al zover dat Pension Erica al helemaal niet meer word opgenomen in de VVV-gids.

CHRISTINE: Hoe zou dat dan komen denk je?

RITA: Ik weet het niet. Misschien zitten we te ver van de bewoonde wereld.

CHRISTINE: Onzin, het dichtstbijzijnde dorp is hier maar twee kilometer vandaan. (*om zich heen kijkend*) Wees nu eens eerlijk Rita en kijk eens om je heen. Deze inrichting is toch niet meer van deze tijd.

RITA: Jij hebt makkelijk praten. Ik sta er, na de dood van Geert, wel helemaal alleen voor.

CHRISTINE: Kom op Rita, dat is nog geen reden om de boel te laten verwaarlozen. Een lik verf. Andere gordijnen. En een fris behangetje. Dan zou het er hier binnen al heel anders uit zien.

RITA: Ik weet het. Maar ik heb er niet zo veel trek meer in. Vroeger, toen Geert nog leefde, ja toen was Erica een bekend familiepension. Dat weet jij zelf.

CHRISTINE: Guus kende jullie pension. Hier hebben wij ons eerste liefdesweekend doorgebracht.

RITA: (*gniffelt*) Apentrots waren wij omdat we een bekende toneelspeelster onder dak hadden.

CHRISTINE: *(lacht)* Daarna kwamen wij elk jaar, in de herfst, hier naar toe om mijn verjaardag te vieren. Eerst met z'n tweeën en de laatste tien jaar alleen. *(er word aan de buitendeur gerommeld. Inge kijkt door het raam)*

RITA: Wat is dat? Waait het zo hard buiten?

CHRISTINE: Ja. Maar er staat ook iemand voor het raam.

RITA: Hier? *(kijkt)* Je hebt gelijk. *(weer word er aan de deur gerommeld)*
Het is een vrouw. Wat zou die moeten?

CHRISTINE: Als je haar binnen laat zou je het haar kunnen vragen.
Maar waarom belt ze niet gewoon aan?

RITA: De bel is al een hele tijd stuk. *(gaat opstaan en opent de deur. Inge met verwaaide haren, natte regenjas, grote weekendtas en paraplu)*

INGE: Goede morgen.

RITA: Goede morgen mevrouw.

INGE: *(wat onzeker)* Neem me niet kwalijk maar...

RITA: Komt u gauw binnen. Het waait verschrikkelijk.

INGE: Dank u. Dit is toch Pension Erica?

RITA: Ja.

INGE: Hebt u misschien een kamer voor mij?

RITA: Een kamer? Dat is te zeggen, èh. *(Inge heeft niet veel bagage bij zich)* Het seizoen is eigenlijk voorbij. In deze tijd van het jaar komen hier, normaal gesproken, weinig of geen toeristen meer.

INGE: Ik heb een VVV-gids waar familie Pension Erica in staat.

RITA: Dat moet dan wel een hele oude zijn.

INGE: *(kijkt)* Inderdaad deze is van 200. Maar u hebt toch wel een kamer voor mij?

RITA: *(kijkt onzeker naar Christine. Als Inge even niet kijkt knikt Christine goedkeurend)* Jawel. Voor hoelang?

INGE: Dat èh... ...dat weet ik niet precies. In elk geval dit weekend.

RITA: Goed. *(een sleutel pakkend)* Maar ik zal dan wel even uw kamer in orde moeten maken.

INGE: *(tot Christine)* Ik had misschien beter eerst kunnen bellen. Maar het kwam wat onverwacht. Ik ben eigenlijk min of meer op de bonnefooi gekomen.

CHRISTINE: Het geeft niet mevrouw. Rita is er zo mee klaar.

RITA: Hangt u die natte jas daar maar neer. Wilt u misschien een kopje koffie? *(hangt haar jas weg)*

INGE: Nee dank u wel. Ik heb onderweg al ergens koffie gedronken. *(gaat zitten)*

RITA: *(geeft haar een gastenboek)* Als u zich hier dan vast wilt in schrijven. *(wil links af)*

CHRISTINE: *(die al die tijd is blijven zitten, gaat opstaan)* Rita, zal ik de tafel dan maar vast gaan afruimen?

RITA: Wel nee. Dat kan ik straks zelf toch wel.

CHRISTINE: Ga jij nou maar naar boven. Ik ruim wel af. *(Rita links af en Christine, met wat ontbijtboel, achter af. Inge heeft zich intussen ingeschreven. Christine weer achter op)* Wat een weer hè?

INGE: Ja, vreselijk. Wat een storm.

CHRISTINE: Het is nu toch wel echt herfst.

INGE: Zeg dat wel.

CHRISTINE: Het was zeker niet erg druk op de weg?

INGE: Nee, nee erg rustig.

CHRISTINE: Ja, wat wil je. Op zaterdagmorgen en dan met deze storm. Als je niet persé de weg op moet kun je beter thuis blijven.

INGE: Hier verderop waren een paar dikke takken van een boom gewaaid. *(Christine gaat verder met afruimen. Als ze weg is gaat de GSM van Inge af. Ze leest een bericht en schrikt even. Dan toetst ze een SMS bericht in, terwijl Christine terug komt)*

CHRISTINE: *(wil het laatste mee nemen)* Wilt u echt geen koffie?

INGE: *(aarzelend)* Ja, toch wel alstublieft mevrouw.

CHRISTINE: *(als die haar koffie inschenkt)* Hebt u misschien trek in een warm croissantje? Deze zijn toch over.

INGE: *(aarzelend)* Èh, nee dank u. *(als Christine ze weg wil brengen)* Ja, doet u mij toch maar. *(Christine zet het mandje bij haar neer en gaat achter af. Inge eet gretig en neemt ook nog een tweede. Rita links op)*

RITA: Mevrouw, uw kamer is klaar. U hebt kamernummer 2. *(geeft haar een sleutel)*

INGE: Fijn, dank u wel.

RITA: *(naar buiten kijkend)* Ik weet niet waar u de auto hebt staan, maar die mag u wel achter, onder het afdak, parkeren. Je kunt nooit weten met die harde wind.

INGE: Ik heb geen auto bij me mevrouw.

RITA: Oh. Dan bent u zeker met een taxi gekomen?

INGE: Nee, met de bus.

RITA: Met de bus? Maar die komt hier toch helemaal niet langs.

INGE: De chauffeur heeft mij ginds, bij een bushalte, afgezet. Het laatste eind moest ik lopen.

RITA: *(verbaasd)* Wat?? Dat hele eind? Vanaf de grote weg?

INGE: Ja. De chauffeur zei dat het niet zo ver was. Pension Erica lag niet op zijn route, zei hij.

RITA: Nee dat mag je wel zeggen. Dus vandaar uw natte kleren. Laat die jas hier maar hangen. Dan is die nog wel een keer droog vandaag.

INGE: Dank u wel mevrouw. (*wil links af*) Wat ik nog vragen wilde. Hoe laat kan ik vanavond eten?

RITA: (*verschrikt*) Eten?

INGE: Ja. Dit is toch wel volpension?

RITA: Ja natuurlijk (*zenuwachtig lachend*) Natuurlijk is dit volpension. Èh, zes uur, is dat goed? Het kan ook eerder als u plannen mocht hebben voor vanavond.

INGE: Zes uur is wel goed. En ik heb ook geen plannen voor vanavond. (*wil links af*) Dan ga ik me eerst even wat opknappen.

RITA: (*wijst*) Aan het eind van de gang de trap op en dan kamer 2. (*Inge links af*) Lieve help. Eten!! Daar had ik helemaal niet aan gedacht. (*Christine achter op*) Waar had jij niet aan gedacht?

RITA: Christine, ga eens even zitten. Het spijt me maar ik heb een probleem. Ik had toch een verrassing voor jou in petto.

CHRISTINE: Ja.

RITA: Ik wilde vanavond, samen, ergens gaan eten. Ik heb al besproken.

CHRISTINE: En nu is het restaurant afgebrand.

RITA: Nee natuurlijk niet.

CHRISTINE: Wat is dan nu het probleem?

RITA: Wij kunnen vanavond niet uit gaan. Ik zal zelf moeten koken. Die mevrouw rekent er op dat ze volpension heeft. Ik moet zo gauw mogelijk naar het dorp om inkopen te doen.

CHRISTINE: (*laconiek*) En, dat is het hele probleem? Meid waar maak jij je nou druk over. Ik help je wel in de keuken. Dan blijven we vanavond toch, net als altijd, gezellig thuis. Zei je net niet dat je nog een fles champagne had staan? Worden we misschien toch nog dronken.

RITA: (*teleurgesteld*) Ik had me zo op dat etentje verheugd.

CHRISTINE: Ik blijf heus wel jarig hoor. Je kon die mevrouw toch ook niet weg sturen. (*fluistert*) Ik vind het ook wel een beetje een zielig type.

RITA: Ik ook. Vreemd, toen ik haar vroeg of ze soms koffie wilde zei ze nee. Maar toen ik even later terug kwam dronk ze wel koffie met jou.

CHRISTINE. Met een croissantje.

RITA: Dat bedoel ik. (*wil achter af*) Maar als je het niet erg vind ga ik nu meteen naar het dorp om boodschappen te halen.

CHRISTINE: Ga maar. Ik pas wel op de winkel. (*als Rita achter af gaat*) Doe je wel voorzichtig met die storm. Die mevrouw zei net dat er al takken van de bomen waren gewaaid. (*als ze weg is*) Die schat. Ze had zich dit weekend waarschijnlijk heel anders voor gesteld. En ik eigenlijk ook wel. Nou dan blijf ik toch gewoon een paar dagen langer. (*handenwrijvend*) Zo Christine, als jij nu eerst eens de ontbijtboel ging

afwassen. Dan maak jij je ook nog eens een keer nuttig. (*achter af*)
Even later Inge links op. Ze gaat naar de lectuurbak en zoekt wat te lezen. Als ze iets gevonden heeft en het mee wil nemen, gaat haar GSM)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto